Νεκροί για τον κόσμο και τη σάρκα (Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Απριλίου, 2016

Ἂν μελετᾶμε καί ἐρευνᾶμε τίς θεῖες Γραφές, ὅπως μᾶς προστάζει ὁ Κύριος, τότε θά γνωρίσουμε τό δρόμο τῶν ἐντολῶν Του. Καί ἀκολουθώντας τό δρόμο αὐτό χωρίς νά στρέφουμε «εἰς τά ὀπίσω», θά φτάσουμε στή σωτηρία, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἄς τρέξουμε λοιπόν πρόθυμα καί γρήγορα, χωρίς νά σηκώνουμε κανένα ἄλλο φορτίο, κανένα κοσμικό πράγμα, πού θά μᾶς ἐμποδίσει νά φτάσουμε στήν «ἄνω Ἱερουσαλήμ» καί νά δοῦμε τό Σωτήρα μας Χριστό. Ἄς νοιαστοῦμε μόνο γιά τή σωτηρία μας, γιά τίποτ᾽ ἄλλο.

Ἀλλά **πῶς θά σωθοῦμε; Μέ ποιά μέσα;**

Δύο εἰν᾽ αὐτά, ἕνα τοῦ Θεοῦ κι ἕνα δικό μας. Τό **πρῶτο** εἶναι ἡ **χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**, πού μᾶς στηρίζει καί μᾶς δυναμώνει στόν πνευματικό μας ἀγώνα. Τό **δεύτερο** εἶναι **ἡ ἀπόφασή μας νά πεθάνουμε γιά τόν κόσμο καί τή σάρκα**, νά περιφρονήσουμε τά κοσμικά καί σαρκικά ἔργα.

Ὁ **εὐαγγελιστής Ἰωάννης** γράφει σχετικά στήν πρώτη ἐπιστολή του: «*Μή ἀγαπᾶτε τόν κόσμον μηδέ τά ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τόν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρός ἐν αὐτῷ*». **Γιατί ὅμως νά μήν ἀγαπᾶμε τόν κόσμο καί τά κοσμικά πράγματα; Καί γιατί ὅποιος ἀγαπάει τόν κόσμο, δέν ἀγαπάει ἀληθινά τόν Θεό;** Τό ἐξηγεῖ ὁ ἴδιος εὐαγγελιστής παρακάτω: «*Ὅτι πᾶν τό ἐν τῷ κόσμῳ - ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός καί ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καί ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου - οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Πατρός, ἀλλ᾽ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί*». Καί εἶναι γνωστό, πώς «*ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται*». Γι᾽ αὐτό ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, λέει ὁ **ἀπόστολος Παῦλος**, «*οὐ τό πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλά τό Πνεῦμα τό ἐκ τοῦ Θεοῦ*». Αὐτό εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα, «*τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὅ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό οὐδέ γινώσκει αὐτό*», ὅπως βεβαίωσε ὁ Κύριος. Ὁ Ἴδιος πάλι, μιλώντας στούς μαθητές Του λίγο πρίν ἀπό τή σύλληψη καί τό πάθος Του, εἶπε ρητά: «*Ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγώ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου*». Καί μετά τή σύλληψη Του, μπροστά στόν Πιλάτο, δήλωσε: «*Ἡ βασιλεία ἡ ἐμή οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου*».

Μετά ἀπ᾽ ὅλ᾽ αὐτά, **τί σχέση μπορεῖ νά ἔχει ὁ χριστιανός μέ τόν κόσμο τῆς**

ἁμαρτίας; Καί **τί σχέση μποροῦν νά ἔχουν τά ἔργα τοῦ κόσμου μέ τά ἔργα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;** «*Τίς γάρ μετοχή δικαιοσύνῃ καί ἀνομίᾳ; Τίς δέ κοινωνία φωτί πρός σκότος; Τίς δέ συμφώνησις Χριστῷ πρός Βελίαρ;*». Μποροῦν νά συμφωνήσουν ποτέ ὁ Χριστός μέ τόν σατανᾶ; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἄλλο τόσο καί οἱ χριστιανοί μέ τούς ἀνθρώπους τῆς ἁμαρτίας. «*Διό ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καί ἀφορίσθητε, καί ἀκαθάρτου μή ἅπτεσθε*». Φύγετε ἀπ᾽ ἀνάμεσά τους, φωνάζει ὁ ἀπόστολος. Χωρισθεῖτε ἀπ᾽ αὐτούς. Μήν ἀγγίζετε καμμιάν ἀκαθαρσία. Γιατί «*ὁ κόσμος παράγεται καί ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δέ ποιῶν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα*».

Ἀλλά, θά ρωτήσετε, **ἔχουμε τή δυνατότητα νά τά βάλουμε μέ τόν κόσμο; Μποροῦμε ν᾽ ἀποξενωθοῦμε ἀπό τά πράγματα καί τό φρόνημα τοῦ κόσμου, ἀφοῦ ζοῦμε στόν κόσμο καί συμβιώνουμε μέ κοσμικούς ἀνθρώπους;** Ναί, μποροῦμε, μέ τήν προϋπόθεση πώς ἔχουμε ἀναγεννηθεῖ ἐν Χριστῷ καί διαθέτουμε βαθειά καί ζωντανή πίστη σ᾽ Ἐκεῖνον. Γιατί «*τό γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τόν κόσμον· καί αὕτη ἐστιν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τόν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν*», γράφει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Καί συμπληρώνει: «*Τίς ἐστίν ὁ νικῶν τόν κόσμον; Ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ*». Ἡ **πίστη** μας αὐτή θά μᾶς δώσει τή δύναμη νά πολεμήσουμε μέ τόν κόσμο καί νά τόν νικήσουμε. Γιατί **ἡ πίστη ἐνεργοποιεῖ τήν δύναμη τοῦ Θεοῦ**. Καί «*τά ἀδύνατα παρ᾽ ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστι*». Μ᾽ αὐτό τόν τρόπο θά μπορέσουμε τελικά νά ποῦμε κι ἐμεῖς μαζί μέ τόν **ἀπόστολο Παῦλο**: «*Ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται κἀγώ τῷ κόσμῳ*».

Περ᾽ ἀπό τόν κόσμο ὅμως, εἴπαμε στήν ἀρχή πώς **πρέπει νά πεθάνουμε καί γιά τή σάρκα. Γιατί;** Ἐπειδή ἡ σάρκα μας, μετά τήν προπατορική πτώση, ἀποζητάει νά τραφεῖ μέ τήν ἁμαρτία, κι ἔτσι ἀντιπολεμάει τά πνευματικά ἔργα. «*Ἡ γάρ σάρξ ἐπιθυμεῖ κατά τοῦ Πνεύματος, τό δέ Πνεῦμα κατά τῆς σαρκός. Φανερά δέ ἐστι τά ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι καί τά ὅμοια τούτοις. Οἱ τά τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν*». **Νά ποιά εἶναι τά ἔργα τῆς σάρκας.** Νά καί ἡ φοβερή κατάληξη τῶν σαρκικῶν ἀνθρώπων: «*βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι*»!

Ἀντίθετα, **ὅσοι ἀνήκουν στόν Χριστό**, «*τήν σάρκα ἐσταύρωσαν σύν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις*». Αὐτοί ἀγωνίζονται νά καθαριστοῦν «*ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ*». Ἀγωνίζονται μέ φόβο Θεοῦ νά γίνουν ἅγιοι, ὁδηγούμενοι ἀπό τό πανάγιο Πνεῦμα, σύμφωνα μέ τήν **ἀποστολική προτροπή**: «*Πνεύματι περιπατεῖτε καί ἐπιθυμίαν σαρκός οὐ μή τελέσητε. Οἱ γάρ κατά σάρκα ὄντες τά τῆς σαρκός φρονοῦσιν, οἱ δέ κατά Πνεῦμα τά τοῦ Πνεύματος. Τό γάρ φρόνημα τῆς σαρκός θάνατος, τό δέ φρόνημα τοῦ Πνεύματος ζωή καί εἰρήνη· διότι τό φρόνημα τῆς σαρκός ἔχθρα εἰς Θεόν· τῷ γάρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδέ γάρ δύναται. Εἰ γάρ κατά σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν·*

εἰ δέ Πνεύματι τάς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε».

Ἄς νεκρώσουμε λοιπόν, μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τόν αὐτοπροαίρετο ἀγώνα μας, τό κοσμικό καί σαρκικό μας φρόνημα, γιά νά ζήσουμε αἰώνια μαζί μέ τόν Χριστό, ἀλλά καί νά φωτίσουμε τούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου, πού ζοῦν στό σκοτάδι τῆς ἄγνοιας καί τῆς ἁμαρτίας, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος: «*Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου. Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς*».

("ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΠΑΤΕΡΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ", Πνευματικά κεφάλαια βασισμένα σέ κείμενα τοῦ ὁσίου Συμεών τοῦ Νέου Θεολόγου, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: agiameteora.net)